

Csíki András

MUSZÁJ

„...nyomot hagyni a papíron döntő cselekedet...”
George Orwell: 1984

...mert írni kell,
kanyarítani a betűket és sorakoztatni a szavakat,
aláhúzni és megdönteni, vastagítani kell őket,
görgetni, ahogy a gondolat szalad úgy,
...mert írni kell,
lovagolni az ösztön táltosait,
és messzire hívni magunkat,
távolba kóborolni és megtaláltatni kell
...mert írni kell,
rajzolni a B betűk méltóságát,
az Á-ra ráhúzni az ékezet koronáját,
az I illatát érezni, folytonos gyönyörbe fúlni kell
...mert írni kell,
másolni át, fehér lapok hóvakságán,
rímekkel teli és rímtelen sorokat,
önző szerelembe kényszerülten

Vers vagy te is

Vers vagy te is,
 melleid s köldököd alatt
 a lágy prém, a legeslegszebb
 és legtalálóbbrímek
 (*mint anyját a gyermek,*
mélyüket a hallgató gyermek);
 olyan készakarva harapnak
 bele a végtelenség kesernyés,
 édes húsába, hogy nevémet is
 érthetetlenül ejtem s
 nem törődöm én már
 az évszakok őrségváltásaival,
 s mit nekem a Hold vagy
 a csillagok nappali ragyogása,
 mikor itt csilingelnek szótagjaid,
 s két szemfogad, s tíz szikrázó
 tükrű körmöd szántja bőrömet,
 s mit nekem a sohasem köszönő angyalok,
 ha nyelved hegyén ott csillámlik
 sorsom gyönyörű, csöppnyi világa,
 s illatoddal dimenziókat ugrok,
 lábujjaidon, mint rózsaszirmokon,
 hajad hullámain, mint patakok vizén,
 vállaidon, mint templomok fölötti dombokon,
 gerinceden, mint a kéthetenkénti vonatúton,
 utazom, utazom rajtad, veled, benned, hozzád
 és általad, mert vers vagy te is,
 metaforák, hasonlatok, szinonimák,
 ritmusok és rímek rejteke

